

Feria III infra Hebdom. V post Pentecosten.

Ad Matutinum.

D

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

E
R

Egem magnum Dóminum, + vení-te, ad-o-ré-mus. A. Regem. V. Ve- ní-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus

De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. A. Regem. V.

Quó-ni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am,

qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. + Vení-te. V. Quó-ni-am ipsí-us

est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um,

plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius,

et o-ves páscu-æ e-ius. A. Regem. V. Hó-di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in

Cantor; Psalmus 94; H449

exacerba-ti-ónē secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt et vi-dé-runt
ópe-ra me-a. † Vení-te. ¶ Quadra-gín-ta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde.

Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in réqui-em me-am.» A.
Regem. ¶ Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper,
et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. † Vení-te. ¶ Regem magnum Dóminum, † vení-te, ad-o-ré-mus.

Hymnus.

I

A

D pre-ces nostrar̄ de-i-tá-tis aures, De-us, inclí-na pi-e-tá-te so-la; súppli-cum vo-ta súsci-pe, pre-cámur fámu-li
tu-i. Réspi-ce clemens só-li-o de sancto vultu se-ré-no, lámpadas illústra ó-le-i nostri, ténebras depél-le pécto-re cunctas.
Crímina la-xa pi-e-tá-te multa, áblu-e sordes, víncu-la disrúmpe, parce peccá-tis, ré-le-va ia-céntes déxte-ra tu-a. Gló-ri-a
De-o sit æ-térno Patri, sit ti-bi semper, Geni-tó-ris Na-te, cum quo per cuncta Spí-ri-tus æquá-lis sácu-la regnat. A-men.

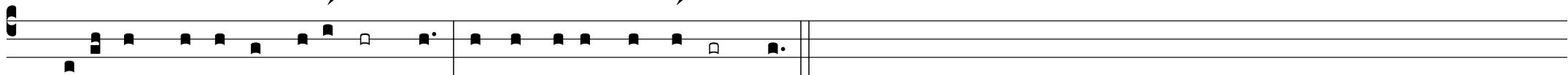
Psalmus 1.

Ps. 34, 1; H93

E

Xpúgna * impugnántes me.

Ps. 34, 1-10

Iúdi-ca, Dómi-ne, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortíorum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Psalmus 2.

Ps. 34, 17

Estí-tu-e * ániam me-am a ma-le-fáctis e-ó-rum, Dómi-ne.

Ps. 34, 11-17

Surgéntes testes in-í- - qui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánime mex.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieíúnio ániam meam: * et orálio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lätáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † restítue ániam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Psalmus 3.

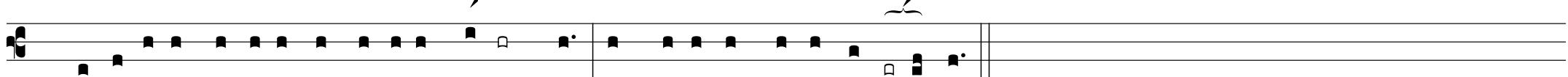
Ps. 34, 23

II D

E

Xsúrge, Dómi-ne, * et inténde iu-dí-ci-o me-o.

Ps. 34, 18-28

Confi-tébor ti-bi in ecclé-si-a ma- - gna, * in pópu-lo gra-vi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et läténtur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

VI F

R Evé-la * Dómi-no vi-am tu-am.

Ps. 36, 1-15

No-li æmu-lá-ri in ma-*lignántibus*: * neque ze-lá-ve-ris fa-ci-éntes in-*iqui-tá-* - tem.

Quóniam tamquam fænum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum *cito* décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitioñes *cordis tui*.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúceret quasi lumen iustíam tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustíias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignérис.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quáres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniat dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deícient páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládium eórum intret in corda *ipsórum*: * et arcus eórum *confringátur*.

Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc *et semper*, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

R

Evé-la * Dómi-no vi-am tu-am.

Psalmus 5.

Ps. 36, 17

*IV A**

B Ráchi-a pecca-tó-rum * con-te-réntur: confirmat autem iustos Dóminus.

Ps. 36, 16-29

Mé-li-us est módi-cum ius- - to, * super di-ví-ti-as pecca-tó-rum mul- - tas.

Quóniam brácchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, *et non solvet*: * iustus autem miserétur *et tribuet*.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum cecíderit non collidéatur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: † et non vidi iustum derelíctum, * nec semen eius quérens panem.

Tota die miserétur *et cōmodat*: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, *et fac bonum*: * et inhábita in sáculum sáculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sáculum sáculi *super eam*.

Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

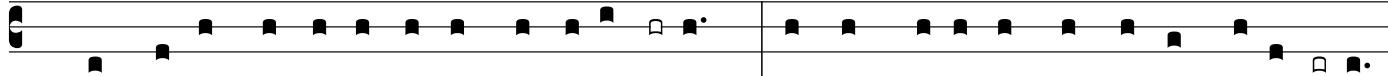
Psalmus 6.

Ps. 36, 81

VIII G
C

Ustódi * inno-cénti-am, et vi-de æqui-tá-tem.

Ps. 36, 30-40

Os iusti me-di-tá-bi-tur sa-pi-énti-am, * et lingua e-ius loqué-tur *iudí-ci-um*.Lex Dei eius in corde ipsíus, * et non supplantabúntur *gressus* eius.Consíderat peccátor **iustum**: * et quærít mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias **terram**: * cum períerint peccatóres *vidébis*.Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut *cedros Líbani*.Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus *locus* eius.Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini *pacífico*.Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum *interíbunt*.

Salus autem ióstórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: † et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Psalmus 7.

Ps. 37, 2

VIII c

N E in i-ra tu-a * árgu-as me, Dómi-ne.

Ps. 37, 2-11

Dómi-ne ne in fu-ró-re tu-o árgu-as me, * neque in i-ra tu-a corri-pi-as me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me *manum tuam*.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

Quóniam iniquítates meæ supergréssæ sunt caput **meum**: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, * a fácie insipiéntiæ **meæ**.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in **finem**: * tota die contrastátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in *carne mea*.

Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: * rugiébam a gémitu *cordis mei*.

Dómine, ante te omne desidérium **meum**: * et gémitus meus a te non *est abscónditus*.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus **mea**: * et lumen oculórum *meórum*, et ipsum *non est mecum*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Psalmus 8.

Ps. 37, 23

II D

I Ntén-de * in adiu-tó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus sa-lú-tis me-æ.

Ps. 37, 12-23

Amí-ci me-i, et pró-ximi me- - i * advérsu-m me appropinqua-vé-runt, et ste-té- - runt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

A.

IV E

U T non de-línquam * in lingua me-a.

Ps. 38

Di-xi: Custódi-am *vi-as me- - as*: * ut non de-línquam *in lingua me- - a*.

Pósui ori meo *custódiam*, * cum consísteret peccátor *advérsus* me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui *a bonis*: * et dolor meus *renovátus* est.

Concáluit cor *meum intra me*: * et in meditátióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in *lingua mea*: * Notum fac mihi, Dómine, *finem meum*.

Et númerum diérum *meórum quis* est: * ut sciam *quid desit mihi*.

Ecce mensurábiles posuísti *dies meos*: * et substántia mea tamquam *nihilum ante te*.

Verúmtamen univérsa vánitas, * *omnis homo vivens*.

Verúmtamen in imágine pertránsit *homo*: * sed et frustra *conturbátur*.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátió mea? *Nonne Dóminus?* * Et substántia mea *apud te* est.

Ab ómnibus iniquitáribus meis *érue me*: * opprórium insipiénti *dedísti me*.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam *tu fecísti*: * ámove a *me plagas tuas*.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti *hóminem*.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam *ánimam eius*: * verúmtamen vane conturbátur *omnis homo*.

Exáudi oratióne meam, Dómine, et deprecatióne meam: * áuribus pérceipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

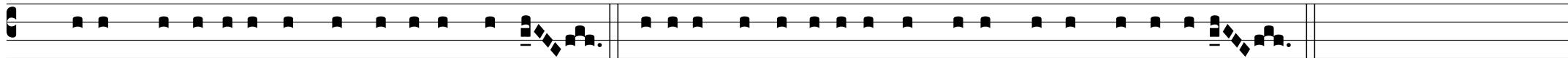
U

The musical notation consists of a single staff in common time. It begins with a large red letter 'U'. The first measure contains six vertical stems, each ending in a small black square. Above the first three stems are red markings: a short horizontal line above the first stem, a vertical line with a dot above the second, and a vertical line with a dot above the third. The next two measures each contain four vertical stems with black squares at the top. The entire staff ends with a double bar line. Below the staff, the Latin text 'T non de-línguam * in lingua me-a.' is written in black, with a red asterisk preceding the word 'in'.

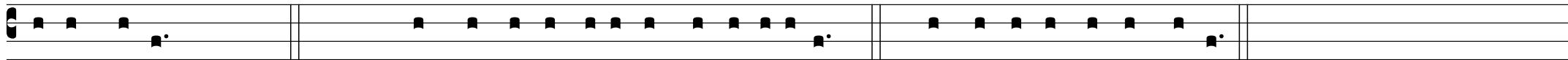
T non de-línguam * in lingua me-a.

Versus.

Cf. Ps. 38, 13

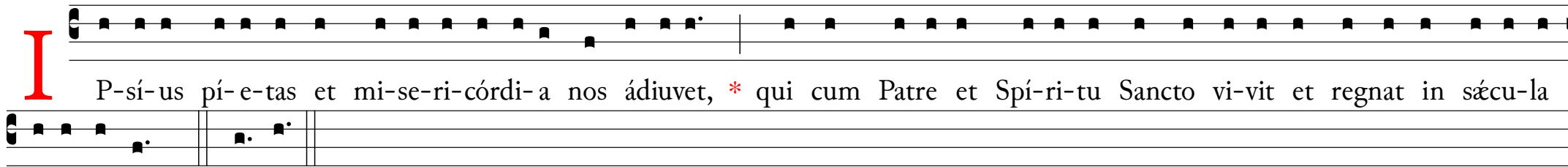

¶. De-us, ne sí-le-as a me, remítte mi-hi. R. Quóni-am íco-la ego sum apud te, et per-egrínus.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

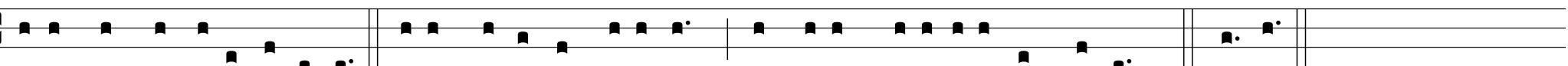

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sácu-la

sácu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio I.

2 Reg. 3, 6-10

De libro secundo Regum.

Cum ergo esset prælium inter domum Saul et domum David, Abner filius Ner regébat domum Saul. Fuerat autem Sauli concubína nōmine Respha, filia Aia. Dixítque Isboseth ad Abner: Quare ingrēssus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseth ait: Numquid caput canis ego sum advérsum Iudam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul patris tui, et super fratres et próximos eius, et non trádidi te in manus David? Et tu requisísti in me quod argúeres pro mulière hódie? Hæc fáciat Deus Abner, et hæc addat ei, nisi, quómodo iurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, et elevétur thronus David super Israël et super Iudam a Dan usque Bersabée.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. II Paral. 6, 24.25; V. ibid.; H396

VIII

DO-mi-ne, si convérsus fú-e- rit pó- pu-lus tu- us o-rá-ve-rit ad sanctu-á-ri-um tu- um.
 tu exáu-di- es in cæ-lo, Dómi- ne † Et lí-be-ra e- os de máni-bus i-nimi- có- rum e- ó- rum. **V.**

Qui re-gis Israel, intén-de, qui dedú-cis ve-lut o- vem Io- seph. † Et.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. Rx. Amen.

Lectio II.

2 Reg. 3, 12-16

Misit ergo Abner núnctios ad David pro se dicéntes: Cuius est terra? et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, et erit manus mea tecum et redúcam ad te univérsum Israël. Qui ait: Optime: ego fáciam tecum amicítias, sed unam rem peto a te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol filiam Saul; et sic vénies, et vidébis me. Misit autem David núnctios ad Isboseth filium Saul dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth et tulit eam a viro suo Pháltil, filio Lais. Sequebatúrque eam vir suus, plorans usque Bahúrim. Et dixit ad eum Abner: Vade et revértere. Qui revérsus est.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. Rx. Deo grátias.

Responsorium 2.

R. 2 Reg. 2, 1.12; V. ibid., 9-10; H397

I

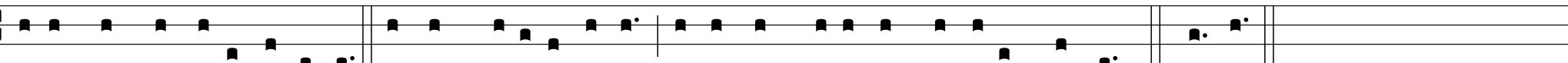
F Actum est dum tól-le-ret Dó-mi-nus E-lí-am per túrbi-nem in cæ-lum, E-li-sá-us

clamábat, di-cens: † Pa-ter mi, pa-ter mi, currus Is-ra-el et aurí-ga e-ius. V. O-ro, Dómi-ne,

ut fi-at spí-ri-tus tu-us duplex in me. At il-le: Si ví-de-ris quando tollar a te, e-rit quod pe-tí-sti. † Pa-ter.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. Rx. Amen.

Lectio III.

2 Reg. 3, 17-21

Sermónem quoque íntulit Abner ad seniores Israël, dicens: Tam heri quam nudiustértius quærebátis David, ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite, quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israël de manu Philísthiim, et ómnium inimicórum eius. Locútus est autem Abner étiam ad Béniamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia quæ placúerant Israéli et univérso Béniamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris, et fecit David Abner et viris eius, qui vénérant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam ut cóngregem ad te, dóminum meum regem, omnem Israël.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. Rx. Deo grátias.

Responsorium 3.

R. 2 Reg. 7, 8.9.12.13; V. ibid., 7, 9.1; H395

I

E

pu-

li-

me-

i.

Et

fu-

i

te-

cum

in

\omni-

bus

u-

bi-

cúmque

ambu-

lá-

sti,

†

Firmans

regnum

tu-

um

in

\x-

tér-

num.

V.

Usque

in

\x-

térmum

præpa-

rá-

bo

nomen

tu-

um

et

\ædi-

fi-

cábo

in

gene-

ra-

ti-

\ónem

et

gene-

ra-

ti-

\ó-

em

se-

dem

tu-

am.

†

Firmans.

V.

Gló-

ri-

a

Patri,

et

Fí-

li-

o,

et

Spi-

rí-

tu-

i

San-

cto.

†

Firmans.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

¶. Dómine, exáudi oratiōnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

O

-rémus. De-us, qui di-li-géntibus te bona invi-si-bí-li-a præpa-rásti: † infúnde córdibus nostris tu-i amó-ris afféc-

tum; * ut te in ómnibus et super ómni-a di-li-géntes, promissi-ónes tu-as, quæ omne de-si-dé-ri-um súpe-rant, consequámur.

Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Conclusio

¶. Dómine, exáudi oratiōnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

¶. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 50, 3; H95

IV E
D E-le Dómi-ne * in-iqui-tá-tem me-am.

Psalmus 50.

Mi-se-ré-re *me-i* De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto *meo* munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra *me est* semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificérис in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitábus concéptus sum: * et in peccátis concépit *me* mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et létítiā: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea *in me* Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

Ne proiícias me a fácie **tua**: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli *confirma* me.

Docébo iníquos *vias tuas*: * et ímpii ad *te converténtur*.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis **meæ**: * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

Dómine lábia mea *apéries*: * et os meum annuntiábit *laudem tuam*.

Quóniam si voluísse sacrificíum, dedísssem útique: * holocáustis *non delectáberis*.

Sacrificíum Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus *non despícies*.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte *tua Sion*: * ut ædificéntur *muri Ierúsalem*.

Tunc acceptábis sacrificíum iustítiae, oblationes et *holocáusta*: * tunc impónent super altáre *tuum* vículos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen.

D

E-le Dómi-ne * in-iqui-tá-tem me-am.

Psalmus 2.

Ps. 42, 5; H95

VI F

S Alu-tá-re * vultus me- i, De-us me-us.

Psalms 42.

Iúdi-ca me, De-us, et discérne causam me-am de gente *non sanc- - ta*, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so é-ru-e me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflítgit me *inimícus*?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem *sanctum tuum*, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre *Dei*: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem **meam**.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus **meus**: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et *Deus meus*.

Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc *et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Psalmus 3.

Ps. 56, 2; H95

VIII G²

Q

Uóni-am * in te confí-dit ánima mé-a.

Psalmus 56.

Mi-se-ré-re me-i, De-us, mi-se-ré-re me- - i: * quóni-am in te confí-dit á-nima me- - a.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in opprórium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et eríput ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílli hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et *psalmum dicam*.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis, Dómine: * et *psalmum dicam tibi in géntibus*:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 4.

Is. 38, 20; H95

Canticum Ezechiæ, Is. 38, 10-20

Ego di-xi: In dimí-di-o di-é-rum me-ó- - rum, * vadam ad por- - tas ífe-ri.

Quæsívi resíduum annórūm meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátiō mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísā est velut a texénte vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo, sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me: † sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsūm.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos, * in amarítudine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amarítudo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie; * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. A.

Vg

O -mnes Ange-li e-ius * laudá-te Dóminum de cæ-lis.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

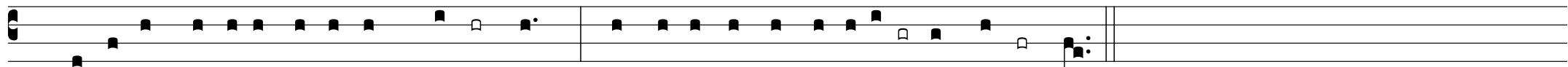
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum **no-** - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in **rege suo**.

Laudent nomen eius in **choro**: * in týmpano et psaltério **psallant ei**.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo **suo**: * et exaltábit mansuétos **in salútem**.

Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

Exaltationes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatíones in pôpulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

O -mnes Ange-li e-ius * laudá-te Dóminum de cæ-lis.

Capitulum.

Rom. 13, 12-13

N

OX præcessit, di-es autem appropinquávit. † Abii-ci-ámus ergo ópe-ra tenebrá-rum, et indu-ámur arma lu-cis. *

Sic-ut in di-e honéste ambu-lémus. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 40, 5

VI

S

Ana ánimam me-am, * Qui-a peccá-vi ti-bi. Sana. V. Ego di-xi: Dómi-ne mi-se-ré-re me-i. * Qui-a.

Gló-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sana.

Hymnus

Prudentius († 413)

IV

A

-les di-é-i nún-ti-us Lu-cem propínquam præ-ci-nit: Nos exci-tá-tor ménti-um Iam Christus ad vi-tam vo-cat.

Auférte, clamat, léctu-los, Ægro sopó-re dé-si-des: Castíque recte ac sóbri- i Vigilá-te iam sum pró-ximus.

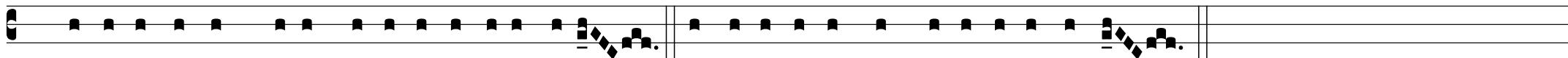
Ie-sum ci- ámus vó-cibus, Flentes, pre-cántes, sóbri- i: Inténta suppli-cá-ti-o Dormí-re cor mundum ve-tat.

Tu, Christe, somnum díscu-te: Tu rumpe noctis víncu-la: Tu solve peccá-tum ve-tus, Novúmque lumen ínge-re.

De-o Patri sit gló-ri-a, E-iúsque so-li Fí-li-o, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to, Et nunc, et in perpé-tu-um. A-men.

Versus.

Ps. 89, 14

V. Replé-ti sumus mane mi-se-ri-córdi-a tu-a. **R.** Exsultá-vimus, et de-lectá-ti sumus.

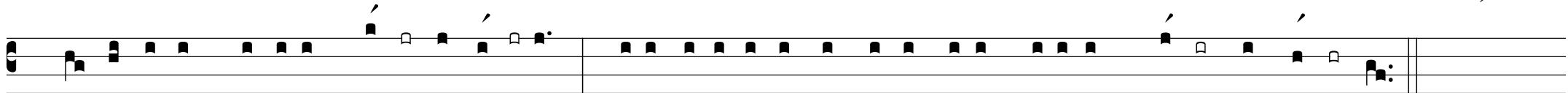
Canticum Zachariæ.

Lc. 1, 69; H422

VII a
E

-ré-xit nobis Dóminus * cornu sa-lú-tis in do- mo Da-vid pú- e-ri su-i.

Lc. 1, 68-79

Be-ne-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple- - bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitaté et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui di-li-géntibus te bona invi-si-bí-li-a præpa-rásti: † infúnde córdibus nostris tu-i amó-ris
afféctum; * ut te in ómnibus et super ómni-a di-li-géntes, promissi-ónes tu-as, quæ omne de-si-dé-ri-um súpe-rant,
consequámur. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te
Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

IV
B

Ene-di-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.

Ad Vespertas.

D

E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 129, 1.2; H96

VIII a

D

E pro-fúndis * clamá-vi ad te Dómi-ne.

Psalmus 129.

De pro-fúndis clamá-vi ad te Dómi-ne: * Dómi-ne exáudi *vo-cem me-* - am.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis *sustinébit*?

Quia apud te propitiátió est: * et propter legem tuam sustínui *te* Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea *in* Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel *in* Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princíprio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Psalmus 2.

Ps. 130, 3; H96

E

S Pe-ret * Isra-el in Dómino.

Psalmus 130.

Dómi-ne non est exaltá-tum cor me- - um: * neque e-lá-ti sunt ócu-li me- - i.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáculum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

The musical notation consists of two staves. The top staff begins with a large red letter 'E' and features red vertical strokes above the notes, likely indicating a specific performance style or pitch. The bottom staff begins with a large red letter 'E' and contains black square note heads on a five-line staff.

T omnis * mansu-e-tú-di-nis e-ius.

Psalmus 131.

Meménto, Dómi-ne, Da- - vid, * et omnis mansu-e-túdi-nis e- - ius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióne:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sáculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sáculum sáculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcām cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

T omnis * mansu-e-tú-di-nis e-ius.

Psalmus 4.

Ps. 132, 1; H96

Ia

E Cce quam bo-num * et quam iucúndum ha-bi-tá-re fratres in unum

Psalmus 132.

Ecce quam bonum et **quam** iucún- - dum, * ha-bi-tá-re fratres *in u- - num:*

Sicut unguéntum in **cápite**, * quod descéndit in barbam, *barbam Aaron,*

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in *montem Sion.*

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque *in sáculum.*

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Capitulum.

2 Cor. 1, 3-4

B

Ene-díctus De-us, et Pa-ter Dómi-ni nostri Ie-su Christi, **†** Pa-ter mi-se-ri-cordi-á-rum, et De-us to-tí-us
conso-la-ti-ónis, * qui conso-lá-tur nos in omni tribu-la-ti-óne nostra. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 33, 2

B

VI Ene-dí-cam Dóminum * In omni témpo-re. Bene-dí-cam. **V.** Semper laus e-ius in o-re me-o. * In. **V.**
Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Bene-dí-cam.

Hymnus

Gregorius Magnus († 604)

I

T

Ellú-ris ingens Cóndi-tor, Mundi so-lum qui é-ru-ens, Pulsis aquæ mo-lésti- is, Terram de-dísti i mmóbi-lem:

Ut ger-men aptum pró-fe-rens, Fulvis de-có-ra fló-ribus, Fecúnda fructu síste-ret, Pastúmque gra-tum rédde-ret.

Men-tis per-ústæ vúlne-ra Munda vi-ró-re grá-ti-æ: Ut facta fle-tu dí-lu-at, Mo-túsque pra-vos átte-rat.

Iussis tu-is obtémpe-ret: Nullis ma-lis appró-ximet: Bonis replé-ri gáude-at, Et mortis actum nésci-at.

Præsta, Pa-ter pi- íssime, Patrique compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sácu-lum. A-men.

Versus.

Ps. 140, 2

¶. Di-ri-gá-tur Dómi-ne o-rá-ti-o me-a. R. Sic-ut incénum in conspéctu tu-o.

Canticum B. Mariæ V.

Cf. Lc. 1, 47; H424

V a

E Xsúltet spí-ri-tus me-us in Dómino De-o sa-lu-tá-ri me-o.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

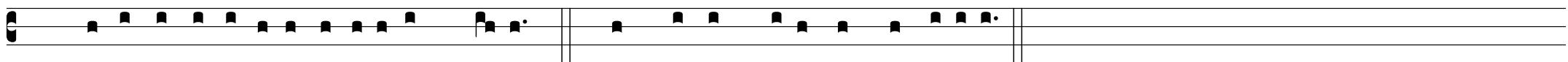
V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui di-li-géntibus te bona invi-si-bí-li-a præpa-rásti: † infúnde córdibus nostris tu-i amó-ris
afféctum; * ut te in ómnibus et super ómni-a di-li-géntes, promissi-ónes tu-as, quæ omne de-si-dé-ri-um súpe-rant,
consequámur. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te
Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

¶. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

Ene-di-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.